

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3140/2021. (IV. 22.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Zalaegerszegi Törvényszék Szpif.11/2020/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján, amelyben kérte a Zalaegerszegi Törvényszék Szpif.11/2020/3. számú végzése, a Zalaegerszegi Járásbíróság 4.Szpi.1762/2020/2. számú végzése és a Zalaegerszegi Járásbíróság 41.Szk.3207/2019/6. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását, és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján a végzések megsemmisítését. Az indítványozói álláspont szerint a támadott bírói döntések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogát.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzménye a következőképpen foglalható össze.
- [3] 1.1. Az indítványozó 2019. május 20-án 18 óra 27 perckor gépkocsijával Lentiben, a Bánffy Miklós utcában közlekedett, ahol csatornázási munkálatok miatt az út menetirány szerinti bal oldalán kiásott munkaárok volt, korláttal jelölve. Az egyik ház előtt elhaladva az indítványozó egy csattanást hallott, ezért megállt és kiszállva a gépkocsijából azt látta, hogy a haladási irányával szemben egy fa korlát mintegy „lándzsaként” állt ki, ennek ütközött neki a gépkocsija visszapillantó tükrevel. Az ütközéstől a visszapillantó tükör egy letört darabja a lehúzott oldalablakon berepülve az indítványozó arcát és kézfejét megütötte, melynek következtében nyolc napon belül gyógyuló sérülést szenvedett.
- [4] A kikerülő rendőrök helyszíni bírságot akartak kiszabni, amit az indítványozó nem fogadott el, az ezt követően lefolytatott szabálysértési eljárásban a hatóság végül az indítványozót – megállapítva az indítványozónak a balesetért való felelősségét – a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése miatt 10 000 Ft pénzbírsággal sújtotta.
- [5] 1.2. Az indítványozó által előterjesztett kifogás alapján eljáró Zalaegerszegi Járásbíróság a 2019. november 20-án megtartott nyilvános tárgyaláson hozott 41.Szk.3207/2019/6. számú végzésével a Zalaegerszegi Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatósága határozatát hatályban tartotta.
- [6] 1.3. Az indítványozónak a szabálysértési ügyben előterjesztett perújítási kérelmét a Zalaegerszegi Járásbíróság a 2020. július 2-án tárgyaláson kívül hozott 4.Szpi.1762/2020/2. számú végzésével elutasította. A bíróság végzésének indokolásában megállapította, hogy a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 127. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt perújítási feltételek nem álltak fenn, az indítványozó perújítási kérelme új bizonyítékot nem tartalmazott, lényegében az alapügyben lefolytatott bizonyítást támadta, azonban a már értékelt bizonyítékok felülmérlegelésének a perújításban nincs helye. A perújítási kérelem kapcsán a bíróság megállapította továbbá, hogy az alapügyben eljáró bíróság az indítványozó 18 oldalas kifogásában írt valamennyi pontra kitért.
- [7] 1.4. Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró Zalaegerszegi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2020. augusztus 11. napján megtartott tanácsülésen hozott Szpif.11/2020/3. számú végzésével a perújítás ügyében hozott elsőfokú döntést a Szabs. tv. 123. § (1) bekezdése alapján hatályban tartotta. A másodfokú bíróság végzésének indokolásában kifejtette, hogy az indítványozó perújítási kérelme új bizonyítékot nem tartalmazott, a perújítási kérelem a kifogáson alapult, mint ahogy a fellebbezés is, továbbá a törvényszék indokolása szerint

helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy nem merült fel bűncselekmény elkövetésének gyanúja sem a szabálysértési hatóság, sem a bírósági titkár részéről, ezért a járásbíróság törvényesen utasította el az indítványozó perújítási kérelmét.

- [8] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában – egyebek mellett a rendőrség határozata elleni kifogását is melékelve – kifejtette, hogy ügyében tisztességtelen és részrehajló bírói döntések születtek, semmilyen bizonyítási eljárást a hatóságok nem folytattak le, sőt segítséget nyújtottak ahhoz, hogy egy jogsértés elkövetőjét ne vonják eljárás alá, hanem helyette az indítványozót szankcionálják. Indítványozói álláspont szerint pusztán az a lehetőség, hogy perújítási kérelemmel és alkotmányjogi panasszal élhet, nem teszi jogszerűvé, vagy tisztességessé az eljárást, esetében a jogorvoslat formális volt csupán, mert a bizonyítást meg sem próbálták „sem a perújítás során, sem pedig a fellebbezés során”. Az indítványozó szerint az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) és (7) bekezdése alapján a jogorvoslat szabályainak azt kellett volna számára lehetővé (és a jogorvoslati fórumra nézve kötelezővé) tenni, hogy az orvoslási kérelmét a döntés hibás, törvénysértő, megalapozatlan volta miatt teljesítsék. A panasz szerint azáltal, hogy a törvényszék az elsőfokú bíróságot nem kötelezte új eljárásra, elzárta az indítványozót a bizonyítás lehetőségétől, továbbá sérült a tisztességes eljáráshoz való joga azért is, mert a törvényszék nem rendelt el új elsőfokú eljárást, hanem maga hozott érdemi határozatot.
- [9] Az indítványozó szerint a beadványai nem megfelelő elbírálása, a bizonyítékok beszerzésére vonatkozó kötelezettség figyelmen kívül hagyása, és a tényállás minden kétséget kizáróan történő tisztázására vonatkozó kötelezettség elmulasztása vezetett alapjogai – nevezetesen a fegyverek egyenlősége, a védelemhez való jog és a részrehajlás nélküli ügyintézéshez való jog – sérelméhez.
- [10] 3. Az Abtv. 27. § (1) bekezdésében foglaltak szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [11] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság további feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz felvesse a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést tartalmazzon. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását.
- [12] Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározottak alapján mindenképp az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva elsőként azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, melynek feltételeit az Abtv. 52. § (1b) bekezdése tartalmazza.
- [13] 3.1. Az indítványozó a Zalaegerszegi Törvényszék végzését 2020. szeptember 16. napján vette át, az alkotmányjogi panasz 2020. november 12. napján, az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint megállapított határidőn belül érkezett be a bíróságra. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, megjelöli a sérelmezett bírói határozatokat, az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, valamint az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz az ügyében született bírói döntések megsemmisítésére. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés alapjául szolgáló eljárásban a szabálysértés elkövetőjeként járt el, így érintettsége megállapítható, úgyszintén az is, hogy jogorvoslati lehetőségét kimerítette.
- [14] 3.2. Nem tartalmaz az indítvány ugyanakkor alkotmányjogilag értékelhető indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett és alkotmányjogi panasszal határidőben támadott bírói döntés, a Zalaegerszegi Törvényszék Szpif.11/2020/3. számú, a perújítási kérelem elutasítását hatályban tartó végzése miatt ellentétes az Alaptörvénnyel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pont]. Jelen ügyben az Alkotmánybíróság ugyanis kizárólag a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott jogerős döntést (és szoros összefüggés okán az annak alapjául szolgáló elsőfokú döntést) vizsgálhatná, mivel az alapügyben hozott járásbírósági végzéssel szemben az indítványozó határidőben indítványt nem terjesztett elő. A perújítási kérelem elutasítását illetően azonban önállóan értékelhető indokolást a panasz nem tartalmaz, az indítványozó alkotmányjogi panaszában kizárólag az alapeljárás

bizonyítással kapcsolatos megállapításaira hivatkozott, az általa mellékelt, a rendőrségi határozat ellen benyújtott kifogásra történő utalással.

- [15] Rámutat az Alkotmánybíróság arra is, hogy ha az indítványozó az alapeljárásban hozott döntés ellen határidőben benyújtotta volna alkotmányjogi panaszát, annak kapcsán sem vizsgálhatta volna egyebek mellett azt, hogy a felbontatlan forgalmi sáv szélességen belül milyen méretű volt a szabad elhaladási szélesség. Ezért jelen ügyben is hangsúlyozandó, hogy az Alkotmánybíróság a bírói döntéseket kizárólag az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik. Következésképpen az Alkotmánybíróság a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára már nem rendelkezik hatáskörrel {elsőként lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}.
- [16] Az indítványozó a fentiekben kifejtettek szerint, a támadott döntéssel kapcsolatosan nem állított olyan alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [17] 4. Az Alkotmánybíróság mindezeket figyelembe véve megállapította, hogy az eljárás tárgyát képező alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában és 29. §-ában meghatározott feltételeknek, ezért az indítványt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdésének a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2021. március 23.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1988/2020.

